

[Lange.]

maa anbefale mine Meningsfæller at stemme imod det foreliggende Lovforslag.

Formanden: I Slutningen af Udvalgets Betynkning over det foreliggende Forslag staar der:

„Flertalspartierne har imidlertid stillet sig afvisende over for de stillede Ændringsforslag, hvorfor Mindretallet indstiller at stemme mod Lovforslaget.“

Dette giver naturlig Anledning til nogen Forhandling om Partiernes Holdning inden for Udvalget, men det maa i Almindelighed anses for uheldigt at komme ind paa en saadan Drøftelse, og jeg mener, der nu er sagt saa meget om det, som den foreliggende Betynkning giver naturlig Anledning til. Jeg beder derfor ærede kommende Talere om at afholde sig fra at fremdrage noget om Partiernes Holdning i Udvalget.

Oluf Johansen: Jeg vil anbefale det foreliggende Lovforslag til endelig Vedtagelse. Idet jeg henviser til mine Udtalelser ved Lovforslagets første Behandling, har jeg, hvad de rent principielle Forhold angaar, ikke noget at tilføje. Ved første Behandling fremhævede jeg de efter min Opfattelse betydelige Fremskridt, som Lovforslaget indeholder med Henblik paa Erhvervsbeskatningen og den personlige Skat, Opholdsbeskatningen, ligesom jeg nævnte Fordelene med Hensyn til Sikring af Opkrævningen af Skat og Fordelene ved, at de kommunale Skatteligninger offentliggøres. Den Behandling, som Lovforslaget har været Genstand for i Udvalget, og det Resultat, som er kommet ud deraf, viser, at der intet rokkes ved Principperne i Lovforslaget.

Som allerede nævnt af de foregaaende Talere er der ikke opnaaet Enighed om Spørgsmaalene. De principielle Liniers Kløft har været baade for bred og for dyb til, at man har kunnet naa hinanden. Det er gaaet med dette Spørgsmaal som med saa mange andre af de politiske Spørgsmaal i den senere Tid, at de Konservative har taget Førerskabet. Jeg henviser her til den Diskussion, der allerede har været ført om Udvalgsbehandlingen, hvilket jeg efter Formandens Henstilling i øvrigt ikke skal komme ind paa. Saaledes som Sagen nu ligger, er den for saa vidt gaaet i Haardknude. Ingen fælles Løsning er mulig. Afstemningen maa være det afgørende.

Som jeg nævnte ved første Behandling, finder jeg med Henblik paa Lovforslagets Principper, at der gennemføres en Skatte-

lettelse for de smaa Indtægter, dem med ringe eller praktisk talt ingen Skatteevne, og at der gennem Lovforslagets Bestemmelser er skabt Mulighed for at flytte Skattebyrden over paa de Skuldre, der er stærke nok til at bære den. Det forekommer mig, at kun faa Mennesker, og da særlig i disse Tider, vil kunne finde en saadan Lovgivning unaturlig. Nu siger det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Lange), at de Bestemmelser, der tager Sigte paa den personlige Beskatning, vil betyde, at Mellemindtægterne faar forøget Skattebyrde. Det forekommer mig, at det ærede Medlem her gør sig skyldig i et Fejlsyn, og jeg opfatter det saadan, at naar de Konservative i denne Sag taler Mellemindtægternes Sag, saa tænker de særlig paa de allerstørste Indtægter; for de Konservative har ønsket at sætte Grænsen for den højeste Forhøjelse saa højt, at det i en Mængde Kommuner — det gælder maaske særlig Landkommunerne — kun er dem, der efter Landkommunernes Forhold har en meget høj Skatteevne, der faar den største Forhøjelse. Den Fordel, som disse Skatteydere med den høje Indtægt og betydelige Skatteevne opnaar, vil gennem Ligningsreglerne medføre øget Skat for Mellemindtægterne. Enhver Kommunalmand, som kender Forholdene i sin egen Kommune, kan jo se Tendensen i de Konservatives Forslag. De Konservative varetager de største Indtægters Sag, og det gør de derved, at de i Praksis vil svinebinde Ligningsreglerne og fratage de kommunale Raad det Selvstyre paa Skatteområdet, hvorved de gennem deres lokale Kendskab er i Stand til at dele Sol og Vind lige mellem alle i Kommunen. Selvfølgelig kan jeg ikke vente her, at man fra konservativ Side anerkender mine Udtalelsers Rigtighed, de Betragtninger, som jeg har gjort mig til Talsmand for, men naar jeg har fremført disse Synspunkter, er det, fordi jeg vilde fremføre Spørgsmaalet, om jeg saa maa sige, i radikal Belysning, saaledes som vi ser paa det fra radikal Side.

Jeg nævnte før, at de Konservative i Udvalget og i det hele taget i denne Sag havde taget Førerskabet; og naar Venstre ikke har ønsket at stille Ændringsforslag, i Særdeleshed med Henblik paa de Ændringsforslag, som man maatte vente fra konservativ Side, saa forstaar jeg saa udmærket godt Venstres Stilling. Sagen er jo den, at med Hensyn til de Forhold, jeg før omtalte — Forhøjelserne op til de 40 og de 50 pCt. —, er Venstre i Virkeligheden meget stærkt delt, idet Venstres jævne Kommunal mænd ude i Landkommunerne